

IZLOŽBA:

DRAGIŠA TRIFKOVIĆ

(1912 – 2012)

Međunarodna galerija portreta Tuzla

6. – 17. april 2012.

Dragiša Trifković je rođen 07.04.1912. godine, u Tuzli, kao drugo od troje djece oca Nikole (1871 – 1943) i majke Milke, rođene Jovanović (1882-1969). Rođen je i odrastao u revolucionarnoj radničkoj porodici.

Osnovnu i Građansku školu završio je u Tuzli, nakon čega redovno odlazi u atelje vajara Ante Matkovića, tadašnjeg nastavnika crtanja u tuzlanskoj Gimnaziji, gdje uči tehnike zidnog slikarstva i vajarstva.

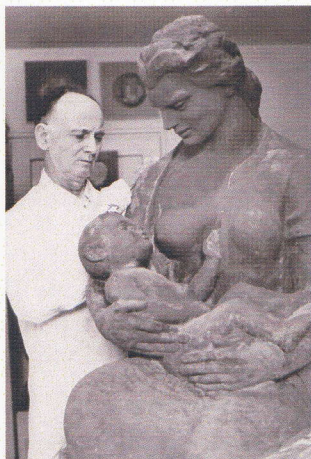
Nakon završetka Akademije u Zagrebu, u Tuzlu se 1932. godine vraća Franjo Leder, koji je imao izuzetan uticaj na Dragišu Trifkovića i njegov dalji umjetnički rad. Leder ga, između ostalog, angažuje na izradi skulptura kandelabra za novi most preko rijeke Jale („Most Kipovi“).

U periodu od 1934. do 1936. godine radi na izradi gipsanih ornamenata za Sokolski dom u Tuzli, kao i kapitela za sakralne objekte u Doboju i Bosanskom Šamcu. Radi i druge reljefe i priprema se za prijemni ispit na Državnoj umjetničkoj školi u Beogradu, koji je uspješno položio. Od 1. oktobra 1936. godine školuje se na odsjeku za vajarstvo, u klasi profesora Petra Palavičija, gdje stiče osnovna vajarska znanja.

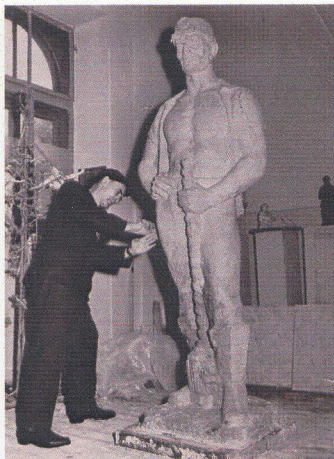
Usljed teškog zdravstvenog i materijalnog stanja obolio je od tuberkuloze, zbog čega je bio prinuđen prekinuti školovanje i skoro tri godine provodi u sanatorijumu.

Početak Drugog svjetskog rata dočekuje u Tuzli, gdje sa bratom Boškom (1923 – 1943) ilegalno učestvuje u Narodno-oslobodilačkom pokretu. Iz sigurnosnih razloga, 9. aprila 1941. godine odlazi u Beograd, gdje se takođe bavi ilegalnim revolucionarnim radom. U Tuzlu se vraća krajem juna 1942. godine.

1943. godina je bila posebno teška godina za porodicu Trifković. Preminuo je otac Nikola, a u logoru na Banjici je streljan mlađi brat Boško. Oslobođenje Tuzle, 17. septembra 1944. godine, Dragiša Trifković dočekuje u rodnom gradu, gdje se uključio u rad Odsjeka za umjetnost i kulturu ONOO za istočnu Bosnu, koji su vodili akademski slikari Ismet Mujezinović i Vojo Dimitrijević i gdje su radili i akademski vajari Franjo Leder i Anto Matković. Čitav svoj radni i životni vijek proveo je u Tuzli, gdje se, pored umjetničkog, bavio i pedagoškim radom. Bio je nastavnik likovnog obrazovanja u Gimnaziji, Učiteljskoj školi i Osmogodišnjoj školi „Aleksa Šantić“. Nakon otvaranja Izložbenog paviljona u Tuzli 1963. godine (danas Međunarodne galerije portreta), bio je prvi upravnik. Na tom mjestu ostao je do 1973. godine, kada je postavljen za savjetnika Opštinske zajednice kulture u Tuzli. Penzionisan je 1. januara 1977. godine.

U ateljeu prilikom rada na skulpturi „Majka i dijete II“, iz 1954.

Trifković u ateljeu 1959. godine prilikom izrade skulpture „Rudar“ postavljene u Banovićima 1960.

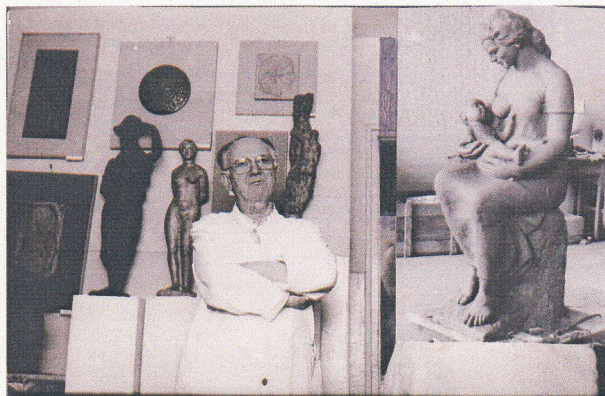
Dragiša Trifković pored grba grada Tuzle, izrađenog u povodu obilježavanja 1000 godina grada Tuzle

Autor je velikog broja vajarskih radova u punoj plastici: reljefa, bisti, statueta, statua, spomenika, plaketa. Mnogi spomenici, čiji je autor, nalaze se u Tuzli i drugim mjestima Bosne i Hercegovine. Bio je član Udruženja likovnih umjetnika Bosne i Hercegovine (ULUBIH) od 1959. godine, Udruženja likovnih umjetnika Tuzle, od osnivanja udruženja i Udruženja likovnih umjetnika Tuzlanskog kantona od 1996. godine. Izlagao je na 17 samostalnih izložbi i preko 50 kolektivnih izložbi u Bosni i Hercegovini, bivšoj Jugoslaviji i inostranstvu.

U povodu 50 godina rada i 70 godina života Dragiša Trifkovića, Galerija jugoslovenskog portreta u Tuzli je 1982. godine priredila Retrospektivnu izložbu radova i izdala Monografiju ovog istaknutog umjetnika. Trifković je autor grba grada Tuzle, koji je zvanično usvojen 1958. godine. Posebnu aktivnost je pokazao u rekonstrukciji izgleda stare Tuzle. Autor je mape crteža **Stara Tuzla**, koja predstavlja izuzetno vrijedan likovno-arhitektonski dokument o Tuzli s kraja osmanske i početka austrougarske uprave. Bio je pasionirani kolekcionar foto-dokumentacione i pisane građe iz prošlosti Tuzle i njene okoline, što je poslužilo da napiše i izda pet knjiga pod nazivom „**Tuzlanski vremeplov**“, koje predstavljaju polaznu osnovu svakom istraživaču tuzlanske prošlosti.

Decembra 1991. godine odlazi u Dubrovnik, u kome je, zbog narušenog zdravlja, dugi niz godina provodio zime. Početak ratnih zbivanja u Bosni i Hercegovini, aprila 1992. godine, onemogućio mu je povratak. Uz posredovanje i pomoć Međunarodnog crvenog krsta, 2. juna 1994. godine Dragiša Trifković se vratio u rodnu Tuzlu. Po povratku kući nastavio je aktivno da radi. Godine 1996. izložio je tri vajarska rada na jubilarnoj izložbi Udruženja likovnih umjetnika Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u povodu 50 godina ULUBIH-a, te učestvovao na izložbama Udruženja likovnih umjetnika Tuzlansko – podrinjskog kantona 1996. i 1997. godine u Tuzli. Izlagao je i na zajedničkoj izložbi „Nastavnici i učenici gimnazije u Tuzli 1899-1999“. Zadnjih godina života izlagao je sa umjetnicima Tuzle na kolektivnim izložbama u Francuskoj, Češkoj i rodnoj Tuzli.

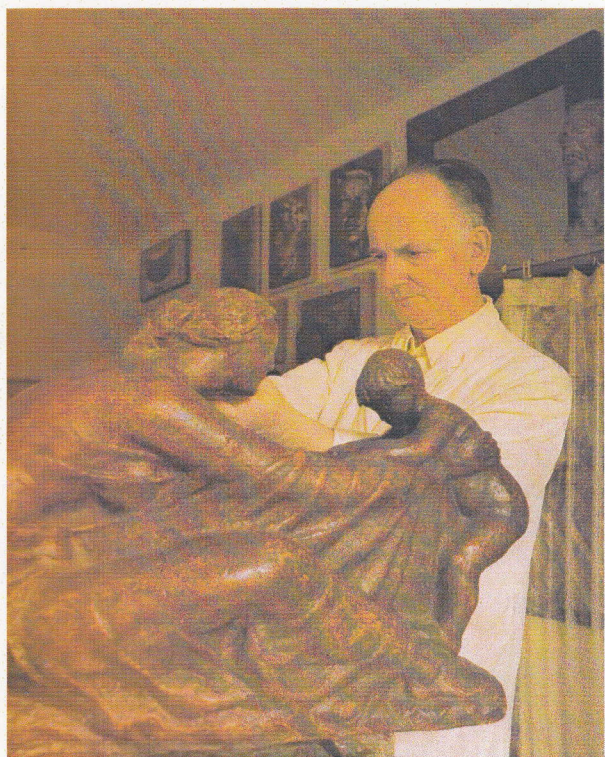
Vajarskim stvaralaštvom se bavio do posljednjeg dana. Za dugogodišnje stvaralaštvo i aktivan rad na polju likovne umjetnosti, kulture i prosvjete, dobitnik je velikog broja društvenih priznanja i nagrada. Dragiša Trifković je preminuo 08.09.2000. godine u Tuzli, u 88. godini života. Sahranjen je 11.09.2000. godine pored roditelja, na Srpsko-pravoslavnom groblju Trnovac u Tuzli. Na dan ZAVNOBiH-a 25.11.2000. godine posthumno je odlikovan Zlatnom plaketom Opštine Tuzla.

Umjetnik u ateljeu 1981.

*Autor pored izložene skulpture
"Totem" iz 1965.*

*Trifković prilikom izrade skulpture
„Majčina briga I“ 1962.*

*Rad u ateljeu na skulpturi „Ustanik“
za spomenik u Milićima 1980.*